

Η συγκέντρωση και η συγκεντροποίηση του κεφαλαίου είναι μια νομοτελειακή και αντικειμενική διαδικασία της καπιταλιστικής οικονομίας, η οποία συντελείται και:

- στη φάση της ανάπτυξής της -και έχουμε τέτοια παραδείγματα διεθνώς την ίδια περίοδο – στα τέλη της δεκαετίας 90- όπως: Citicorp-Travelers, Bank America-Nations Bank, Bank One-First Chicago και Norwest-Wells Fargo αλλά και στη χώρα μας: η Alpha Bank είναι αποτέλεσμα της εξαγοράς της Ιονικής από την Τράπεζα Πίστewς, ενώ και η τράπεζα Eurobank δημιουργήθηκε με την απορρόφηση της Εργασίας από την Eurobank, η οποία είχε εξαγοράσει προηγουμένως την Τράπεζα Κρήτης.

- στη φάση της κρίσης, όπου η ανάγκη διατήρησης και αύξησης της κερδοφορίας, η μείωση της ζημιάς από την καταστροφή κεφαλαίων, η δυνατότητα κεφαλαιακής επάρκειας για να δανείζουν οι τραπεζικοί όμιλοι φτηνά τους βιομήχανους, τους εφοπλιστές, τους μεγαλέμπορους, κάνει τη διαδικασία αυτή πιο επιτακτική.

Τόσο στην ανάπτυξη -όσο και πολύ περισσότερο στη κρίση- η διαδικασία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου είχε και έχει αντιδραστικό χαρακτήρα. Είναι σε βάρος της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, των ίδιων των εργαζομένων στους κλάδους που συντελείται μια τέτοια διαδικασία

Τα παραδείγματα είναι πολλά και στη χώρα μας και διεθνώς. Για παράδειγμα στην Αμερική, στην περίοδο των συγχωνεύσεων, η διαδικασία κατάσχεσης κατοικιών ανέρχεται στα 2,9 εκατομμύρια. Οι εργαζόμενοι μέτρησαν την απώλεια 7,5 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας, και πάνω από 50 εκατομμύρια πολίτες επιβιώνουν με κουπόνια σίτισης.

Στη χώρα μας στη διάρκεια της τελευταίας 15ετίας πραγματοποιήθηκαν σημαντικές εξαγορές και συγχωνεύσεις που οδήγησαν στη δημιουργία ισχυρών τραπεζικών ομίλων (μεγάλες ιστορικές τράπεζες, αλλά και μικρότερες σε μέγεθος τράπεζες, συγχωνεύθηκαν από άλλες). Παρ' όλα αυτά, τα νέα αυτά μονοπώλια επί της ουσίας αύξησαν τα επιτόκια, μείωσαν τη ρευστότητα ιδιαίτερα προς τα λαϊκά νοικοκυριά και τους μικροαπασχολούμενους, εξακολουθούν να ξεζουμίζουν με τα τοκογλυφικά δάνεια τους την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Η ισχυροποίηση των μονοπωλίων δεν αποτελεί απάντηση στην κρίση και στα αδιέξοδα του καπιταλισμού. Αντίθετα, αυξάνει την επιθετικότητα του κεφαλαίου προς τους εργαζομένους, οξύνει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στα τμήματα του κεφαλαίου, τις αντιφάσεις του συστήματος και προετοιμάζει νέα πιο βαθιά κρίση.

Αυτή την αντικειμενική αλήθεια προσπαθούν συνειδητά να κρύψουν από το λαό τόσο οι πλουτοκράτες, όσο και τα κόμματα και οι Κυβερνήσεις που τους εξυπηρετούν. Το ίδιο επιδιώκουν ηγεσίες των ομορποτιστικών ρευμάτων στη χώρα μας και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Την κρύβουν για να εμποδίσουν τους εργαζομένους να συσπειρωθούν και να δράσουν, όχι για την ουτοπία μιας δήθεν καλύτερης καπιταλιστικής διαχείρισης, αλλά για την απαλλοτρίωση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και στο τραπεζικό σύστημα, για ένα τραπεζικό σύστημα που στα πλαίσια μιας λαϊκής οικονομίας και εξουσίας θα υπηρετεί την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.